

Modlitwa różańcowa w rodzinie i za rodziny

Umiłowani w Chrystusie Panu!

Przeczytany przed chwilą fragment Ewangelii wg św. Łukasza przedstawia naszym oczom jeden z obrazów życia Świętej Rodziny z Nazaretu. Obrazy te, 'ukazują misterium, które zbawia'; wejść one w codzienne życie naszych rodzin, gdy te podejmą na nowo odmawianie różańca (por. RYM, 41).

W Liście apostolskim 'Rosarium Virginis Mariae' Jan Paweł II wzywa rodziny do ożywienia tradycji różańca rodzinnego. Modlitwa ta bowiem umacnia wewnętrzną jedność rodzin i stanowi przeciwwagę dla wielu współczesnych czynników kulturowych powodujących rozbitcie wspólnot i izolację jednostki. 'Rodzina, która modli się zjednoczona, zjednoczona pozostaje. Różaniec święty zgodnie z dawną tradycją jest modlitwą, która szczególnie sprzyja gromadzeniu się rodziny. Kierując wzrok na Jezusa, poszczególni jej członkowie odzyskują na nowo również zdolność patrzenia sobie w oczy, by porozumiewać się, okazywać solidarność, wzajemnie sobie przebaczać, by żyć z przymierzem miłości odnowionym przez Ducha Bożego' (n. 41).

W niniejszym Liście pasterskim chcemy w szczególny sposób polecić rodzinom 'tajemnice światła' jako przedmiot rozważań w modlitwie wspólnej. Treść tych Tajemnic doskonale harmonizuje z centralnym wezwaniem Adhortacji apostolskiej o zadaniach rodziny - Familiaris Consortio - to jest z wezwaniem do świętości, która ma być rozwijana na gruncie sakramentalnego obdarowania. Święty Jan Ewangelista nazywa Chrystusa 'Światłością', w której otrzymujemy pełnię Życia od Ojca (por. J 1, 4; 9). Żyjąc życiem Chrystusowym, upodobniamy się do Jego Światłości, co zwięźle wyraża List do Efezjan: 'Niegdyś bowiem - byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości' (Ef 5, 8). Kontemplacja 'tajemnic światła' może nam w tym skutecznie pomóc. To, czego najbardziej potrzebuje dziś ludzkość, to objawienia się Bożej światłości na obliczu rodziny, tak uparcie spychanej przez siły zła w ciemność cywilizacji śmierci. Zatrzymajmy się krótko nad przesłaniem, jakie niosą Kościołowi, a zwłaszcza rodzinom, te nowe tajemnice Różańca świętego.

I. Tajemnica Chrztu Pańskiego.

Nowa światłość, jako prawda życia chrześcijańskiego, staje się udziałem człowieka przez sakrament chrztu świętego, który równocześnie jest fundamentem sakramentalności małżeństwa oraz całej rodziny. Chrzest święty, to 'oczyszczenie i uświęcenie' (FC 56), to także sakrament nawrócenia, oznaczającego wezwanie do walki z grzechem (FC 58).

Tajemnica Chrztu Pana Jezusa w Jordanie zapowiada dokonanie odkupieńczego obmycia i oczyszczenia Kościoła jako Oblubienicy Chrystusa i ustanowienie prawdziwego sakramentu chrztu. Jordan zapowiada to, co się stanie na Krzyżu i co znajdzie swoje potwierdzenie w tajemniczym wylaniu Krwi i Wody ze zranionego Boku Chrystusa: za tę cenę zostaje obmyty Kościół, czyli ci wszyscy, których Chrystus uczyni Swoim Ciałem i Oblubienicą bez skazy, 'oczyściwszy obmyciem wodą' (Ef 5, 26). To dzieło oczyszczenia i uświęcenia kieruje się ze szczególną miłością ku rodzinie (Ef 5, 25), w której krystalizuje się niejako cała istota Kościoła. Jak nas poucza św. Piotr, chodzi tu nie 'o obmycie brudu cielesnego' lecz o dar 'dobrego sumienia' (IP 3, 21). Nie ma pełnego życia chrześcijańskiego bez ustawicznego pogłębiania w sobie - w kontekście rodzinnej wspólnoty - tej postawy nawrócenia, jaka wynika z daru chrztu świętego.

II. Tajemnica Kany Galilejskiej.

Także z tej tajemnicy wypływa głęboka światłość odsłaniająca misterium rodziny. Chrystus jako Syn Boży Wcielony objawia swoją Miłość i Wszechmoc, będąc obecny w samym centrum wydarzenia stojącego u źródła rodziny. Chrystus jest tym, Kto przez swoje przyjście dokonuje przemiany ludzkiej rzeczywistości w drogę wiodącą do zbawienia. Chrystus przychodzi do rodziny ludzkiej, aby być w niej obecny jako Oblubieniec i jako źródło miłości i życia, jako pełnia Pięknej Miłości (List do Rodzin n. 20). Sakrament małżeństwa sprawia to,

że w rodzinie Chrystus jest obecny z całym bogactwem swej Miłości, którą małżonkowie mają przeżywać i zarazem objawiać w ramach wypełnienia swego powołania (FC 56). Przeżywanie łaski sakramentu małżeństwa także w świetle tajemnicy Kany Galilejskiej oznacza wezwanie do przemiany całego życia w nieustanną ofiarę duchową (Rz 12, 1-2). Rodzina staje się miejscem szczególnego objawienia się Chrystusa światu i Jego uczniom (I 2, 11). Obserwując obraz współczesnego świata, dochodzimy do wniosku, że potrzeba takiego objawienia się obecności Chrystusa i Jego chwały, jest po prostu nagląca. Bardzo jest potrzebne nawrócenie dzisiejszej rodziny chrześcijańskiej i bardzo jest konieczne, aby słowa Maryi, Matki Kościoła 'zróbcie wszystko cokolwiek wam powie', trafiły do serca Jej dzieci (I 2, 5).

III. Głoszenie Królestwa Bożego.

Niewyczerpana jest treść tej Tajemnicy, w której kryje się głębia Nowego Prawa oraz wzniosłość powołania do Królestwa Bożego, czyli do królowania razem z Bogiem. To On sam, w Osobie Syna Wcielonego, stał się ubogi, cichy, pokój czyniący, pełen miłosierdzia, spragniony sprawiedliwości czyli naszego uświęcenia, dla którego podjął ryzyko poniżenia i wszelkiego prześladowania, aby obdarzyć nas łaską synostwa Bożego (por. Mt 5, 1-10). Ile trzeba odrzucić i przełamać ciasnych, przyziemnych schematów, aby odpowiedzieć zamierzeniu Boga, który pragnie, aby człowiek myślał według Jego myśli, kształtował życie według Jego Słowa, kochał na miarę Jego Miłości, powszechnej, bezwarunkowej, absolutnej, 'aż do końca' (I 13, 1).

To wszystko przynagla rodzinę do podjęcia poważnej pracy nad własnym uświęceniem, aby przez to także przyczynić się do uświęcenia Kościoła i świata (FC 55). Dopiero wtedy rodzina może owocnie głosić Ewangelię 'wszelkiemu stworzeniu', przede wszystkim ewangelizując swoim życiem, Które stanie się wcieleniem ewangelicznych Błogosławieństw (por. FC 54; także 52). Rodzina będąca podmiotem ewangelizacji i środowiskiem modlitwy (FC 60), jest prawdziwym 'miastem zbudowanym na górze' i jest powołana, by 'ukazywać prawdziwą naturę Kościoła' (KDK 48), 'obecne cnoty Królestwa Bożego jak i nadzieję błogosławionego życia' (KK 35). To wszystko stanie się realne, kiedy rodzina w 'czystości serca' (Mt 5, 8) będzie zdolna 'ogłądać Boga' mieszkającego w jej duchowej przestrzeni 'przez wiarę' (Ef 3, 17).

IV. Przemienienie na Górze Tabor

Tabor to szczególne miejsce kontemplacji i rozmowy z Bogiem. Rodzina przeżywając tę Tajemnicę, odkrywa, że jest w istocie wspólnotą pozostającą 'w dialogu z Bogiem' (FC 55), podobnie jak cały Kościół wezwana jest, aby kontemplować uwielbione Oblicze Chrystusa, w duchu dziękczynienia. w zachwycie i radości. Przypomina Ojciec Święty, że rodzina jest wezwana, by prowadzić 'modlitewny dialog z Ojcem przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym' (FC 59). Zaproszona więc została. by wewnątrz własnej wspólnoty kontemplować Tajemnicę Trójcy Przenajświętszej. Jest miejscem, w którym można usłyszeć mowę Ojca, to jest przyjmować Jego Słowo, które - mocą tajemnicy Wcielenia - zamieszkało w każdej rodzinie ludzkiej (List do Rodzin n. 2). Kiedy współczesny świat coraz bardziej pogrąża się w mrokach neo-pogaństwa, tym bardziej należy utożsamiać się ze słowami św. Pawła: 'My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską (...) za sprawą Ducha Pańskiego coraz bardziej jaśniejąc, upodobniamy się do Jego obrazu' (1Kor 3, 18).

V. Ustanowienie Eucharystii

W tej tajemnicy rodzina odnajduje wszystko, co odnosi się do jej początku, do jej istoty i co mówi o jej przeznaczeniu czyli powołaniu. Eucharystia jest źródłem i pełnią chrześcijańskiego życia rodziny (por. FC 57). 'Ofiara eucharystyczna bowiem uobecnia przymierze miłości Chrystusa z Kościołem, przypieczętowane Jego krwią na Krzyżu. W tej właśnie ofierze Nowego i Wiecznego Przymierza małżonkowie chrześcijańscy znajdują korzenie, z których wyrasta, stale się odnawia i nieustannie ożywia ich przymierze małżeńskie. Jako uobecnienie ofiary miłości Chrystusa względem Kościoła, Eucharystia jest

źródłem miłości. W darze eucharystycznym miłości rodzina chrześcijańska znajduje podstawę i ducha ożywiającego jej komunie i jej posłannictwo' (PC 57). Z Eucharystii pochodzi dar komunii czyli takiego zjednoczenia osób, które opiera się na mocy Boskiej miłości, nieskończenie przewyższającej czysto ludzką zdolność jednoczenia. Człowiek może prawdziwie należeć do drugiego człowieka tylko w Bogu (1Kor 7, 39). Taka więź polega na bezinteresownym darze siebie samego, co jest możliwe tylko przez zjednoczenie się z Chrystusem, który stał się dla nas bezinteresownym darem, ofiarując Siebie samego na Krzyżu. Eucharystia czyni małżonków uczestnikami tej właśnie Miłości objawionej na Krzyżu. Jest to nowy i ostateczny poziom, do którego jest wezwany człowiek jako osoba i jako wspólnota; poza tym wymiarem człowiek nie potrafi w pełni odnaleźć siebie samego (por. KDK 24). Tylko na tej drodze rodziny znajdują pokój jako dar dla nich przeznaczony i tylko poprzez rodziny żyjące pokojem, którego źródłem jest Chrystus, ludzkość odzyska utracony pokój, bez którego życie jest niemożliwe, a przyszłość świata jest coraz wyraźniej dramatycznie zagrożona (por. RYM, 5).

Drodzy Bracia i Siostry!

Przedstawiliśmy krótkie rozważanie tajemnic światła. Na koniec chcielibyśmy zachęcić do wspólnego odmawiania różańca świętego nie tylko w rodzinie, ale także we wspólnocie wielu rodzin. Tradycyjnie kółka żywego różańca obejmują osoby indywidualne - zwykle tego samego wieku: dzieci, młodzież, mężczyzn i kobiety. Można pomyśleć o ustaleniu wspólnoty dwudziestu rodzin, które będą każdego dnia odmawiać jedną dziesiątkę różańca rozważając kolejne tajemnice. Powstanie wtedy szczególna płaszczyzna porozumienia rodzin, która może przynieść wiele duchowych korzyści także w życiu społecznym w szerszym wymiarze. Na cały trud duchowej pracy naszych rodzin, pod opieką Maryi Królowej Różańca Świętego udzielamy z serca pasterskiego błogosławieństwa.

Ps. List do duszpasterskiego wykorzystania w Niedzielę Świętej Rodziny 2002 r.